

TOTEM

č.1/ roč. X

ÚVODNÍ SLOVO

Dva měsíce utekly jako voda a opět čtete úvodní slovo dalšího čísla našeho občasníku. Jak již jsem v minulém čísle zmínil, je to 10 let, co vyšlo vůbec první číslo Totemu. Co je pro vás v tomto čísle připraveno? Kromě střediskového a oddílového

dění, je to i vzpomínka na starší časopis, který předcházel Totemu, ale i vzpomínka na historii Totemu. Dále v tomto čísle naleznete rozhovor se členy úplně první redakční rady tohoto občasníku.

Děkuji též za první návrhy na téma čísla, určitě mi můžete posílat další.

Chtěl bych Vám popřát mnoho úspěchů a zdraví v roce 2018 a přidávám též PF dobrušských skautů.

ALBI

OBSAH TOTEMU

Úvodní slovo a obsah totemu	2
Oddíl Meďátek	3
Oddíl světlušek	4
Oddíl vlčat	6
Oddíl Slunečnic	7
Oddíl Mohykánů	8
Téma čísla	10
Rozhovor s... ..	11
Pozvánky	13
Slovo závěrem a tiráž	15

ODDÍL MEĎÁTEK

S oddílem Méďátek jsme od minulého čísla Totemu stihli dvě krásné výpravy. První z nich byla s draky. A tím teď nemyslím naše Méďátka, ale draky papírové, které si děti vyrobily. Tato výprava proběhla 18. listopadu. Sešli jsme se v 9 hodin u kluboven, a jak už jsem se zmínil, šli jsme si vyrobit papírové draky. Méďátka byla moc šikovná a řekl bych, že dokonce i kluky tato činnost bavila. Ale protože tato schůzka byla nazvaná jako Drakiáda a děti si měly přinést i draky na pouštění, vyrazili jsme na Trojici, kde, jak jsme doufali, bude foukat vítr. Vítr moc nefoukal, což jaksi snížilo vhodné podmínky pro pouštění draků. My jsme se ale nenechali odradit a nějakým zázrakem jeden drak vystoupal. Když už

j jsme měli lehké omrzliny na rukou z věčného rozmotávání zamotaných draků, vyrazili jsme zpět ke klubovně, kde na nás již čekali rodiče.

Druhá výprava byla vánoční. Tady si Méďátka vyzkoušela přespání v klubovně. Výprava byla totiž dvoudenní, a to ze soboty 16. 12. na neděli 17. 12. Některá Méďátka přišla s nadšením pro jistotu již o 15 minut dříve. Když jsme se všichni sešli, vyrobili jsme z papíru ozdobičky na stromeček, který jsme se poté vydali najít. Nejdříve jsme se zastavili na náměstí, kde jsme se pokusili o fotku. Dlouho jsme se ovšem zdržet nemohli, protože Méďátka samozřejmě nejvíce zajímala kašna. Ozdobili jsme

stromeček, který roste kousek od kina, kde jsme si zahráli na Vločky a sluníčko. Vánoční atmosféru navíc podtrhl padající sníh, který nás zpáteční cestou doprovázel. Když jsme se vrátili do klubovny, čekalo na nás veliké překvapení. Na stole ležel dárek pro oddíl Méďátek. Všichni u něj museli být samozřejmě první. Po společném rozbalení v něm každé Méďátko našlo bublifuk, dvě lízátka a hopíka, ten se jim líbil nejvíce. Než si s ním pořádně vyhráli, měli už připravenou večeři. Po večeři

j jsme si dali ještě cukroví, které si s sebou děti přinesly. No a potom nám už jen zbývalo uložit 17 dětí k spánku. Prostor jsme využili dokonale a všichni jsme mohli spát v leže. Na řadu přišla Ifova pohádka, během které většina Méďátek usnula. Druhý den jsme s drobným rozsazováním, respektive rozložováním, spali až do 7 hodin. Mezi tím, co jsme uklízeli ležení, se nakrájela vánočka, namazala se a donesla na stůl. Po snídani si Méďátka rozebrala věci a společně jsme se vrhli na vyrábění přáníček pro ostatní oddíly. Na závěr výpravy jsme si zahráli na schovávanou a po ní už hurá domů.
Káně

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Schůzky listopad - prosinec

Opět vás vítáme v oddílu světlušek a nejprve nahlédneme do našich schůzek. Na začátku listopadu se nám objevil další

ostrov, nyní komunikace, logického myšlení a zručnosti. Učily jsme se posílat dopisy, zkoušely si zapamatovat různá

slova a vyráběly dárky na vánoční výpravu. Také jsme se pomocí penízků přiblížily k našemu pokladu. Jako písničku jsme se učily Mravenčí ukolébavku a myslím, že už ji umíme. Nezapomínaly jsme ani na naši fyziku a pilně hrabaly listí. Začátkem prosince jsme uspořádaly další výpravu a také nás navštívil Mikuláš. O obojím se dočtete níže. V nadcházejících schůzkách se budeme nadále věnovat přípravě na závody a plánujeme i další výpravy. Kdo ví, jaký ostrov nás na leden čeká...

Markéta

Podzimní oddílová výprava

V sobotu 4. listopadu jsme se sešly v klubovně na netradiční výpravu. Nechystaly jsme se totiž na žádnou túru, ale vyráběly jsme krásné předměty

z již nepoužívaných věcí, které si světlušky měly s sebou přinést. Účast byla velká, proto jsme dívky rozdělily do tří skupinek (každá skupinka vyráběla jeden předmět) nezávisle na tom, jak se potkávají během týdne na schůzkách, takže se mohly navzájem lépe poznat a seznámit se s novými členkami....

Z pestrobarevných, ať vylisovaných nebo čerstvě nasbíraných listů, kterých bylo v listopadu dostatek, jsme vyráběly "podzimní

světýlka". Dále jsme využily staré ponožky, které často světluškám přebývaly, a udělaly z nich roztomilé chobotničky. Třetím výrobkem byl praktický stojánek na tužky připomínající příšerku, jednoduše vytvořen z lahve od šampónu. Myslím si, že jsme si společně strávenou sobotu moc užily a svými výrobky doma potěšily rodiče.

Nika

1. - 2. 12 2017 PŘEDVÁNOČNÍ VÝPRAVA

Předvánoční výprava už je naší každoroční tradicí a ani letos jsme si toto setkání nemohly nechat ujít. Tento rok se výprava konala už poměrně brzy, takže jsme mohly polemizovat, zda se nejedná spíše o mikulášskou, ale náš koncept byl jasně vánoční, i když trochu dříve než nám kalendář ukazuje. V pátek jsme se sešly na autobusovém nádraží, odkud se rozjely nejdříve autobusem a

poté vlakem do Jaroměře, kde jsme se těšily, jak budeme okupovat klubovnu místních skautů. Na místo jsme dorazily bez větších problémů, i když byla tma, podařilo se nám základnu najít. Po ubytování a krátké prohlídce po opravdu pěkné a útulné klubovně jsme si zahrály pár her, nachystaly si večeri, kterou naše žaludky následně hned spořádaly, a potom přišel čas na vánoční

program. Zatímco jsme blbli venku, navštívil nás Ježíšek, našel nás i v Jaroměři a nechal každému jeden krásný dárek. Dárky, cukroví, vánoční zvyky – házení pantoflem, tohle všechno připomínalo již blížící se Vánoce. Potom nás ale dohnal spánek a my jsme se s úsměvem na tváři ponořily do říše snů v krásné tělocvičně na trochu malých molitanech. Ráno nechyběla rozcvička v parku hned u klubovny, tváře jsme měly červené a ruce zmrzlé, ale ranní čaj nás rozehrál. Po snídani jsme se vydaly na krátkou procházku v blízkém okolí. Pak nás čekal už oběd, úklid a mířily jsme domů. Přijely jsme v pořádku domů, i když autobus v Opočně vypadal, že po našem příchodu praskne. Ale dojely jsme! A doufám, že nejen těžší o dáreček, ale hlavně o další zážitky a hezké společné chvíle.
Maruška

ODDÍL VLČAT

Ve Vlčatech jsme pokračovali ve schůzkách a zajeli jsme si i na dvě výpravy. První výprava se uskutečnila 25. listopadu. Autobusem jsme se svezli do Olešnice v Orlických horách a odtud jsme pěšky vyrazili přes Vrchmezí a Šerlišský Mlýn do Zákoutí, odkud jsme se zase

autobusem vrátili do Dobrušky. Zpočátku slunečné počasí se rychle změnilo v mlhu a zimu, tak jsme vzali děti v cíli do hotelu Orlice na rozmrznutí a hrnek teplého čaje. Druhá výprava byla zimní/vánoční trojdenka do České skalice, patnáctého až

sedmnáctého prosince.

Ubytovali jsme se v místní skautské klubovně a hned první večer po prohlédnutí okolí děti čekal útok divokých opic - Bandarů. Druhý den znamenal dopolední výlet do sousedního Babiččina údolí, cestou přes zámek a Ratibořice ke Starému Bělidlu a Viktorčině splavu, a po zjištění, že Bílý most je zavřený, zase stejnou cestou zpět. Po obědě jsme si zahráli nějakou tu hru a po večeri musela Vlčata upéct Bandarům perníčky, aby je nechali na pokoji. Třetí den jsme kvůli autobusu brzo vstali a po úklidu kluboven a doplnění dřeva jsme se vrátili domů. Výprava se vydařila, děti byly spokojené, i když trochu unavené.

Osmého prosince nás navštívil skautský Mikuláš a jinak schůzky probíhaly podle harmonogramu. Na jedné z posledních schůzek jsme s dětmi vyrobili vánoční přání pro ostatní oddíly a na ostatních se Vlčata učila uzly, zatloukání hřebíků a jiné oblíbené činnosti. Koumes

ODDÍL SLUNEČNIC

12. listopadu jsme se vydaly na výpravu za zvířaty do podzimní ZOO. Cestou jsme využily jak autobusy, tak i vlaky a hlavně vlastní nohy. Ve Dvorské ZOO byla možnost vidět ještě halloweenskou výzdobu. Pár skautek se zúčastnilo hry Stínadla, která se odehrávala

také ve Dvoře Králové. Holky si to velice užily a díky svému vyprávění na schůzkách o jejich zážitcích nalákaly i ostatní Slunečnice, aby si hru příští rok zahrály také.

Ještě před tradiční vánoční výpravou jsme společně dokázaly udělat velice pěkné

gesto. Na stránkách Stromu splněného přání, kam děti z dětských domovů píší svá přání k Vánocům, jsme si vybraly Kamila, kterému je 18 let a společně jsme se mu složily na dárek. Díky nám Kamil dostane grafický tablet, který si přál pro své studium na škole.

15. – 16. prosince se uskutečnila vánoční výprava. Proběhla v našich klubovnách, kde jsme si předaly dárky a poděkovaly za to, co se nám za uplynulý rok podařilo. V klubovnách jsme přespaly a ráno se sešly s rodiči a sourozenci a vydali jsme se na společnou vycházku, při které jsme donesly něco na zub zvířátkům do lesa.

Za celý oddíl Slunečnic vám přeji příjemné prožití svátku a šťastný nový rok.

Přezd'a

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Podzimní výprava do Mastů

V listopadu jsme podnikli Mohykánskou výpravu spojenou s přípravou dřeva na chalupě v Mastech. Jako vždy jsme cestovali pěšky z Dobrušky. Počasí bylo hezké, takže nám cesta rychle utíkala. Po příchodu jsme se věnovali přípravě a konzumaci oběda. Potom přišla práce – štípání, řezání a ukládání špalků a polen. Dále následovaly hry venku na louce a zvyšování kondičky třeba běháním po svahu. Večer jsme jedli

„gulášovku“ a hráli „upíry“ - hru zakládající se na tom, že se schováte ve tmě někde v domě a upír vás musí najít po hmatu a chytit za krkem. Následovala Mohykány oblíbená „filmová noc“ promítaly se 3 filmy – nejdřív komedie – Skautův průvodce zombie apokalypsou a pak vážnější film, tentokrát Nedotknutelní! Oba filmy můžeme jenom doporučit. Ráno nás čekalo už jen uklízení a odchod ke klubovně.
Petr

Vánoční Výprava na Hrádek

Vánoční výprava se konala v půlce prosince v sokolovně na Novém Hrádku. Cesta byla krátká avšak náročná, protože pár kluků místo toho aby potok přeskočili tak ho přebrodivili, ale

na Hrádek jsme dorazili v pořádku a relativně suší. Nechali jsme si tam věci a vyrazili ven. Čekala nás koulovačka a potom bitva o vlajky. Vrátili jsme se do

sokolovny a hráli vybíjenou a cvičili na hrazdě a kruzích. K večeri byly delikatesní špagety s točeným salámem a kečupem. Pak nás čekala stezka okolo města po svíčkách podle azimutů, která se nakonec docela protáhla, ale po dvou hodinách už jsme všichni stáli u ohně a povídali si. Sešli jsme ke stromečku, rozdali si dárky a zazpívali pár tradičních koled. Všichni jsme byli unavení a tak jsme už šli pomalu spát. Ráno šlo pár věřících na mši do kostela a my ostatní jsme si zatím udělali turnaj ve stolním tenisu. Když se vrátili, tak jsme se sbalili, udělali poslední koulovačku a odjeli autobusem do Dobrušky.

Petr

A schůzky?

Kromě tradičních Mohykánských her, plnění nováčkovských a trénování skautských dovedností zkoušíme na schůzkách i méně tradiční aktivity - předposlední střeční schůzka začala stavěním co nejlepší stavby vytvořené pouze ze špaget a lepicí pásky. Bodovalo se ve třech kategoriích výška, estetika a pevnost. Žádná věž nedosáhla až ke stropu, přestože byly velmi vysoké. Ke konci schůzky jsme probírali nové odborky a tradičně zakončili pokřikem.
Petr

TÉMA ČÍSLA

HISTORIE ČASOPISŮ DOBRUŠKÉHO STŘEDISKA

Jak jsem psal v minulém čísle, na začátku tohoto roku uběhlo již 10 let, co se v emailových schránkách objevilo první číslo oběžníku Totem. Při zkoumání podkladů pro toto číslo Totemu jsem zjistil, že další oběžník, který vycházel jako občasník, bude mít své jubileum. Na konci února uplyne 20 let, co světlo světa spatřilo první číslo časopisu Svitek.

SVITEK, aneb oběžník
dobrušských skautů, skautek,
vlčat a světlušek

Psal se únor roku 1998 a jeden Dobrušský vedoucí, konkrétně Michal Surma (Miki), se rozhodl během pročítání

časopisu Roverský kmen, že vydá oběžník pro Dobrušské skauty. Nazval ho Svitek a na konci onoho měsíce vydal první číslo. Postupem času se k němu přidali další dva redaktori, a to Ctibor Baláš (Řízek) a Petr Krahulec (Pítý). Tento oběžník vycházel v letech 1998 – 1999 a měl 11 čísel (8 v roce 1998 a 3 v roce 1999). Oběžník skončil koncem března 1999 z důvodu nedostatku článků. Vznikla pauza trvající 9 let.

TOTEM

Na konci roku 2007 se sešli 4 členové, konkrétně Ondřej Němeček, Veronika Štaffová (Čga) (dnes Benešová), Petr Beneš (Béna) a Pavlína Čiháčková (Pavlač) a rozhodli se začít s úplně novým oběžníkem, který nazvali Totem. Více informací o důvodech založení Totemu najdete v následujícím

rozhovoru. Na konci roku 2010 opustil tuto čtyřčlenou radu Béna, ale přesto ostatní tři ještě další 4 roky vytrvali. V listopadu roku 2014 opět vychází tzv. loučící číslo s otázkou „Bude ještě další Totem?“. Na rozdíl od roku 1999 se našli lidé, konkrétně Hana Benešová, Jan Chmelař, Adam Čuda, Simona Popová, Radek Wildman a já, kteří jsme vytvořili novou redakční radu. Tato práce nám vydržela necelý jeden rok a nyní se vám za nás, které jsem v posledním výčtu uváděl, chci omluvit, že jsme se na Vás tzv. vybodli, i když jste v anketě u posledního čísla z roku 2015 hlasovali pro další číslo. Bohužel já jsem se k výsledkům ankety dostal až letos v září a proto jsem se rozhodl, že časopis obnovím. Přijměte tedy touto cestou hodně opožděnou omluvu.

ALBI

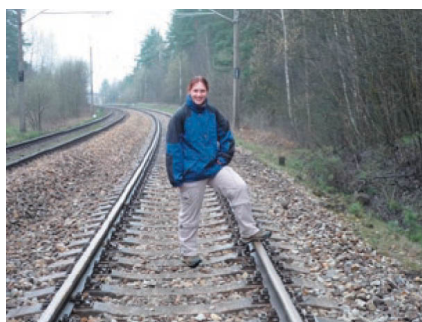
ROZHOVOR S...

Se členy první redakční rady Totemu.

Všech jsem se zeptal na stejné otázky, a to:

1. Co tě vedlo k tomu, abys byl/a v redakční radě?
2. Co jsi měl/a na starost?
3. Máš nějakou radu, či zkušenost, kterou bys chtěl/a předat budoucím redaktorům?

Pavčina Čiháčková (Pavlač)

1. Než spatřilo světlo světa první číslo Totemu, konala se v červnu 2007 výstava v městské knihovně s názvem Po 100pách skautingu, která byla věnovaná výročí 100 let od založení organizace. S hlavní myšlenkou přišel tehdy Ondra a myslím, že se výstava povedla. Jako organizační tým jsme se osvědčili, byla chuť, byl čas, bylo nadšení, a když padla další myšlenka na elektronický střediskový časopis, bylo jasno a šli jsme do toho. A proč jsem tedy šla do organizační rady? Bylo to něco nového, smysluplného, se super lidma.

2. Práce na oběžníku byla rozdělená - každý jsme měli na starost konkrétní číslo Totemu, tzn., že jsme posháněli jednotlivé příspěvky od oddílů a od redaktorů jednotlivých

rubrik, zajistili fotky, napsali úvodní slovo, časopis poskládali a odeslali. Každý z nás pak přispíval do rubriky, která mu byla blízká - Tip na výlet, Tip na film, Tip na vyrábění, Tip na web, Tip na knihu... Co si pamatuju, tak úplně celou na starost jsem měla třeba rubriku Ze starých kronik, která spočívala v pročitání starých kronik jednotlivých oddílů, vybrání zajímavých kapitol a přepsání do elektronické podoby.

3. Pár rad mě teď napadá, ale nevím, jak moc budoucím redaktorům pomůžou. U práce na Totemu je nejdůležitější trpělivost. Dále pak začít včas, x-krát lidi upomínat, aby vám poslali slíbený článek, pohlídat si kvalitu fotek, nechat si dostatek času na korekci (i když to po sobě 10x přečtete, stejně tam pak budete mít chyby). Je taky dobré si pohlídat celkový vzhled stránky (zarovnání textu, mezery, srovnání obrázků...). Prostě aby výsledné dílo bylo krásné na první ale i druhý pohled. :)

Veronika Benešová (Čga)

1. Už ani nevím, jak se to stalo, ale ocitla jsem se na první redakční radě ve složení Ondra Němeček, Petr Béna Beneš, Pavčina Pavlač Čiháčková a já. Na té první schůzi Ondra přednesl nápad vydávat střediskový občasník. Společně jsme vymysleli název, jaké bude obsahovat rubriky, jak často a jakou formou bude vycházet a další detaily. Měla jsem tenkrát pocit, že to není nic pro mě. Sepisovat slohy a různé reporty mi nikdy moc nešlo (oproti jiným, co to prostě sypají z rukávu!). No, ale proč to nezkusit, každá zkušenost dobrá. Tenkrát jsem začínala studovat VŠ a tohle byla možnost, jak úplně nevypadnout z dobrušského střediska. Brzy jsem si uvědomila, že mě baví spolupracovat s výše zmíněnými a společně tvořit něco smysluplného. Vydrželi jsme u toho 7 let.

2. Přímo na starost jsem žádnou rubriku neměla. Hodně jsem dělala rozhovory, psala třeba tipy na vyrábění, zápisy z akcí, tematický článek, úvodník apod., co bylo potřeba. A když na mě přišla řada, což bylo jednou až dvakrát za rok, tvořila jsem v programu InDesign nové číslo Totemu. To znamenalo komunikovat, vymáhat a kontrolovat příspěvky od ostatních, grafickou úpravu textu a fotek a v neposlední řadě rozeslání Totemu čtenářům. Zabralo to vždy spousty hodin a nervů, ale když se každé další číslo podařilo, bylo to uspokojující.

3. Předně doufám, že se další redaktori najdou, v jednom bych to dělat nechtěla! A měla bych jednu radu ohledně vymáhání příspěvků, vždy s řádným předstihem kontaktujte ty, co vám mají přispívat a pravidelně je upomínejte (spamujte ;-)), aby na napsání toho příspěvku nezapomněli a poslali vám jej včas. Závěrem bych chtěla popřát Totemu vzkvétání, redaktorům a přispěvatelům ducha tvořivosti a všem čtenářům radost z každého dalšího čísla. :)

Petr Beneš (Béna)

1. Vedla mě k tomu nabídka od Ondry Němečka, který chtěl tehdy obnovit tradici vydávání nějakého tištěného či alespoň elektronického periodika dobrušských skautů. Přišlo nám tehdy oběma škoda, že se již řadu let v tomto směru nic neděje a že by stálo za to pokusit se to změnit.

2. To vždy vyplývalo z konkrétní situace a potřeb, každý ročník v tom byl trochu specifický. Na začátku roku se vždy sešla celá naše redakční rada a rozdělili jsme si úkoly pro následující ročník. Alespoň jednou v roce na mě vždy připadla zodpovědnost za vydání čísla, což znamenalo vymyslet a napsat téma čísla, najít vhodný závěrečný citát, oslovit včas všechny přispěvatele a získat od nich potřebné články. Dále měl každý z nás na starost některé konkrétní rubriky nebo se pravidelně podílet na jejich tvorbě. Co si tak vzpomínám, psal jsem o historii skautingu či sběratelství, přispěl řadou tipů na výlet, knihu, webové stránky apod. Také jsem vymýšlel a realizoval většinu fotorománů, to byla vždy i pro nás velká zábava.

3. Spíše bych vyjádřil své velké osobní přání, aby se tradice vydávání Totemu zachovala. O to větší, že již vlivem různých životních událostí nepatřím mezi aktivní členy dobrušského střediska a rád se tak dozvím o jeho činnosti alespoň touto cestou. Proto bych rád popřál budoucím redaktorům hodně odhodlání a vytrvalosti, které jsou k této práci rozhodně potřeba. Ať Vám každé vydané číslo přináší tolik radosti jako tehdy nám!

Děkuji všem za odpovědi.
Špáňa

POZVÁNKY

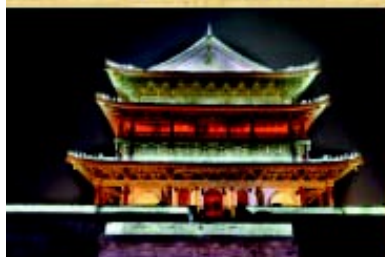
SKAUT

Junák Dobruška

Junák – český skaut, středisko Dobruška, z.s.
zve všechny přátele a milovníky cestování na
odpolední promítání fotek z cest našich skautů

Patagonie – Až na konec světa

Petr „Lachty“ Školník
(od 15:00)

Čína

Jan „Honcajz“ Chmelař (od 16:45)

Španělsko

Kateřina Voglová (od 18:00)

USA a jak se tam dělá skauting

Jiří Gregor (od 19:00)

Krásy severu – Dánsko a Norsko

Luboš Petr a Pavlína „Pája“ Štaffová (od 20:15)

Korsika (GR20)

Jiří „George“ Štaffa (od 21:00)

V HLAVNÍM SÁLE SKAUTSKÉ KLUBOVNY

Domašínská ulice, č.p. 476, Dobruška

27.1.2018 od 15:00

Junák - český skaut,
středisko Dobruška, z.s.

Vás zve na:

MALÝ VELKÝ PLES OD JARA DO ZIMY

**10. února 2018
ve 20 hodin**

**v kulturním domě
v Dobrušce**

**k tanci a poslechu
hraje skupina
MEDIUM**

rezervace vstupenek
u Katky Potočkové na tel. č. 731 004 767

www.junak.dobruska.cz

SLOVO ZÁVĚREM

Právě jste dočetli další číslo našeho občasníku. Doufám, že jste se alespoň něco zajímavého dočetli a už se těšíte na další číslo, jehož téma si nechám pro sebe, ale mohu prozradit, že jsem dostal tip v reakci na minulé číslo.

TIRÁŽ

Redakční rada: Jiří Hanousek (Albi) (hanousekjiri18@gmail.com)

Přispěli: Jiří Hanousek, Jan Španiel (Špáňa), Veronika Dyntarová (Přezďa), Jan Pumr (Káně), Marie Obršálová (Maruška), Matěj Pavel (Koumes), Petr Jiroušek, Markéta Štaffová, Veronika Novotná (Nika)

Autoři Fotografií: Matěj Pavel, Kateřina Potočková, Markéta Luštinová, Jan Pumr, Adam Čuda, Jiří Gregor, Lukáš Gottwald (Kotwa)

Korekturní a technická pomoc: Jiří Novák (Ifík)

Fotografie na úvodní stránce: Vlčata u stromečku, foceno mobilem, autor: Jiří Hanousek